

# ערוץ מאיר

## יהדות באהבה בכל בית

ע"ש  
אליעזר מאיר ליפשיץ הי"ד

### 1. 600 מיליון מיליון אלה פקודי משה

ואליעזר הכהן אשר קראו את-בני ישראל בערבת מואב על ירדן ודחו: ובאלה לא-דנה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר קראו את-בני ישראל במדבר סיני: כי אמר יהוה להם מות ומתו במדבר ולא-נותר מהם איש כי אסד-קרב בדי-שפה ויהי-שם בן-מקור בן-מנשה למשפחת מנשה בן-דפתר ואלה שמות בנותיו מילה וחגלה ומלכה והרעה: ותעמדה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני בני-ישראל וכל-העדה פתח את-לבושיה לראות: אביהו מות במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנקראים על-ידיה בעצת-קרח כידברתו: מות ובנים לא-היו לו: למה על-שם-אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תהי-לט אחזה בתוך אחי אבינו: ויגרב משה את-משפטו לפני יהוה:

ויהי אמר יהוה אל-משה לאמור: פן בעת עלפחד דברת עליו התן להם אחזה בתולה בתוך אחי אביהם והעברת את-תולדת אביהו לתו: והל-בני ישראל תרברב לאמור איש כידמות וכן אין לו והעברתם את-תולדתו לבתו: ואם-אין לו פת ונתתם את-תולדתו לאחייו: ואם-אין לו אחיו ונתתם את-תולדתו לשאריו: לאחי אבינו: ואם-אין אחיהו נתתם את-תולדתו לשאריו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיה לך בני ישראל דוקת משפט כאשר צוה יהוה את-משה:

ויהי אמר יהוה אל-משה עלה אל-הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל: וראינה אלה ונאספת אל-עמך ממצרים וראינה נאספך את-הארץ: כאשר מרתם פי בכדור-ברזל במדיבת העדה ההקדישם במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר-סין: ויבדור משה אל-יהוה את-משה: ויקח יהוה אליו הרוחת לכל-בשר איש על-העדה: אשר-יוצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יצויאם ואשר יביאם ולא תהיה ערת יהוה ביצאון אשר אירלהם רעה: ויהי אמר יהוה אל-משה קח-לך את-יהושע בן-נון איש אשר-רדת בו וסמכת את-ידי עליו: והעמדת אותו לפני אלעזר הכהן ולפני כל-העדה וראינה אותו לעיניהם: ונתתה מדורך עליו למען ישמע כל-עצות בני ישראל: ולפני אלעזר הכהן יעמוד ושאלו אל-משפט האדירים לפני יהוה על-פיו יצאו ועל-פיו יבאו הוא וכל-בני ישראל אותו וכל-העדה: ויהי-שם משה ויהי-שם יהושע:

על-פיהו יהיה לאמור פן משה בני-ישראל יבנים: זה הדר אשר-צוה יהוה לבנות עלפחד לאמור לטוב בעיניהם והייתה להשים את-המשפחת משה אביהם והייתה להשים: ולא-תשב תולה לפני ישראלי משה אל-משה כי איש בעתלת משה אבתיו ודבק בני ישראל: וכל-פת ידשת תולה ממשות בני ישראל לאחור ממשפחת משה אביה תהיה האשה למען יירשו בני ישראל איש תולת אבתינו: ולא-תשב תולה ממשות משה את-משה בן-משה: ודבקו משות בני ישראל: כאשר צוה יהוה את-משה פן עשו בעת עלפחד: והייתה מתלה תרעה ותגלה ומלכה והינה בעת עלפחד לפני ודיחון לפני:

### 2. וידבר ה' וגו' צרור את-הספדנינים וגו' למה כי צררים הם לכם.

מפאן אקרוי בבוטינו וקרונם לקרבה. אם פא להונו, ששפם להרגו. בני שקעון אומר, מפון אהה אומר, שקל הפקטיא אה הקרו קשה פן הוורגו. שהוורגו, בעולם הזה, יש לו חלק לעולם הבא. והפקטיא, הוורגו בעולם הזה ולעולם הבא. שפי אמות קדמו את ישראל בקרב, ושפם בעברה. מצרים ונדומים קדמו בקרב. המצרים קדמו בקרב, שפאמר, אמר איבי ארדוף אשיג וגו' (ס"ט ט"ו). נדודים, שפאמר, ניאמר אקיו אדום לא מצבר בי פן-בקרוב אצא לקראתך (במ"ח). ושפם בעברה מואבים וצפוניים. על אלו שקדמו אותן בקרב, נאמר, לא-תעב צלמי וגו', לא-תעב מצרי (וב כ"ח). אבל אלו שקדמו אותן בעברה להקטיא את ישראל, נאמר, לא-יבא צפוני ומואבי בקהל ה' גם דור צעירי וגו' (ס"ט ט"ו). ובעולם הזה לא יבאו ויהיו, שפאמר, צרור את-הספדנינים. צרור את-הספדנינים מהו. אף-על-פי שקכבתי, כית-קרב אל-צירי וקראת אליה לשלום (ס"ט ט"ו). לאלו לא שקשו כן, לא-תדרש שלמם וטבתם כל-תקף לעולם (ס"ט ט"ו). אף מואב קמי שקא עקהם קמדת בחמים, לסוף בא לידי בניון ומלחמתו קרות. ואיזה. זה דוד, שפאמר, ניאמר דוד אצשה-חטד עם-חטון פן-תש (פ"ב). אפר לו הקדוש-ברוך-הוא, אהה מעבר על דברי, שאני כקמתי, לא-תדרש שלמם וטבתם, ואתה עשה עמם כמלכות-חטדי. אל-תהי צדיק טרפה (מלח"ט ט"ו). שלא יבא אדם מפרש על החורה, ונה שלום לנפם בני צמון ולעשות עמו חטד וטרבה. ולכסוף בא לידי בניון, נאח טון את-צדקי דוד ונגלח את-עצי וקנס וגו' (ש"ב י"ד). וכא לידי בניון, ונאחרי כן לידי מלחמה עם אדם נהרים ועם פלכי צובה ועם פלכי משכה ועם בני צמון, ארבע אמות. וקתיב, נירא ויאב פי-היחמה אליו פני מלחמה פנים וקאחור (ס"ט ט"ו). מי גרם לו. שקבש לעשות טובה עם מי שקאר לו הקדוש-ברוך-הוא. לא תדרש שלמם וטבתם. לקח קמיו, צרור את-הספדנינים.

### 3. וכלל גדול הוא כל שכל בער שישראל טובים מנגוים תן

הכלל והן הפרט ומכשי"כ בעבודת קבון ולינות, ממעטין ומכניסין מנהיגים אשר שלחמנת ונז מנגוה (מתחיתת משנת 'אפרים כבורר ל"ק כנוע). אשריהם ב"ר חוקרים העומדים יכרעו נוד מראו אדם מכני הגר כמו שמוכנת לנו, כהם עמים יענו וזה הישועה האת הרוך התחופה היחיד בדולה ובכוחה לחקל, אף להטיו את כל יסוריו נוס"ג וכל יסוריו א"י"ה תקנת המדות עם הקמת אנשי אמונה בעיה"ק שיעזרו בעזרת האמת וקידוש השם, שהם עיקרי החכילה של כל שיפועו ותחלתה דאולה, וכבר בארנו לעיל ע"פ רבנו שכלל אשר עקבות משיחא מוקדמים בקבוק לינות, מתברר הסייגה בכל עיון במלאכתו העיקרית לטוב ולעוקר את האמת והנרק כאסרם הר"ל בעקבות משיחא האמת נעדרת וכו'. ולעומת כל אלה עליו לעשות וללחום בכל עיונו בסערה"ש, להתברר עליו, במעשים ובכל התיקונים

### 4. ויהוה האקשים נכמים מאד ויאמר הפלך שבו כירדו עיר

כירדו האקשים נכמים מאד ויאמר הפלך שבו כירדו עיר יעמו וקנסם ושבתם: ויראו בני צמון כי נכאשו פדוד וישלחו בני-צמון וישברו את-ארם בית-דלוב ואת-אדם עובא עשרים אלף רגלי ואת-מלך מנכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש: וישמע דוד וישלח את-יואב ואת כל-העבא הנפדים: ויצאו בני צמון ויערכו מלחמה פתח היער וארם עובא דלוב ואיש-טוב ומעלה לבדם בשדה: וירא יואב כית-היתה אליו פני המלחמה פנים ומאחור ויבחר כמלל בישראל ויערך לקראת אדם: ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני צמון: ויאמר אס-תחוק אדם ממני והיתה לילישועה ואם-בני צמון יחוקו ממך והלכתי לרושע לך: חוק ונחמול בני צמון ובעד עירי אלהינו ויהיה נעשה הטוב בעיני: וישלח יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם ויכנסו פנינו: ובעי צמון ויראו כירגם אדם ויגלו מפני אבשיו ויבאו העיר וישב יואב מפעל בני צמון ויבא ירושלים:

### 5. ואתה תאמר מתוך ומקמת דוברת אליהם את כד-אשר אנכי אצוה אל-תולת מפניהם פד

אתה תאמר מתוך ומקמת דוברת אליהם את כד-אשר אנכי אצוה אל-תולת מפניהם פד אתה תלפניהם: ואני הנה נתתיך היים לעיני כמכר ולעמדת ברזל ולחמות נחשת על-כל-הארץ לכלכי והודעה לשפתי כל-העדה ויעם הארץ: ונלחמנו אליך ולא יוכלו לך כית-אתך אי נאס-יהוה להצילך: ויהי דבר-יהוה אליו לאמור: הליך וקרא את-באוני וירושלם לאטור בה אמר יהוה וזכרתי לך חסד נעדיך: אהבת כל-העדה לכתך אחרי במדבר בארץ לא ירועה: קח ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל-אכליו ואשמו רעה תבא אליהם נאס-יהוה:

### 6. "אזיני הילוח" 7

שרש התוספות של האומות על ישראל הוא שקבילים על ישראל על מה שאומרים לעבוד את ד' ביד וזדים והאומות מתארים למר ישפיקו הצבור והוא לילול על וחי העולם הזה ולמות למען שמו, וזהו חרש שבכל פנים שישראל מתוקררים לותרת וביחוד כאשר בסיים לא אומרו למען טובים ולבנות את הארץ, מתגעשים רפאים ומתחללים לעבד בעד תחיתם של ישראל שכן וחי יסוד כל הקטנוטיא שלהם על ישראל. ובעיקר תחיתם שנת טענות של בני ישמעאל בחזית הימים, כאשר יתגלה החק המגולת של האדם הרי ישראל ענפיכם תחנת זפריכם תשא לפני ישראל (ע"י סתורין ציון ט"ו) ומתוך זה יסכלו בני ישראל צרות רבות עד מאד אשר ישמעאל, ופל זה אמרו בספרו דרבי אליעזר למנו נקרא שמו ישמעאל מפני שעדתי תקפית לשמוע בקול צעקות ועם פניו ישמע אל ויענם.